

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 15949/16
Дана 25.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Наташа Малинић, чланови већа, уз учешће судског саветника Јелене Јордовић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа Драган М. Благојевић, адвокат из Београда, Краљевића Марка бр.9, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ПРАВДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ број 740-08-00577/2012-22 од 15.09.2016. године, у предмету разрешења дужности извршитеља, у нејавној седници већа, одржаној 25.01.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, ставом 1. диспозитива разрешен је дужности јавног извршитеља А.А., овде тужилац, именован решењем Министра правде број 740-08-00577/2012-22 од 09.05.2012. године, за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, Улица кисачка број 3а; ставом 2. диспозитива одређено је да до почетка рада новоименованог јавног извршитеља, послове разрешеног јавног извршитеља, привремено преузима јавни извршитељ Б.Б., а ставом 3. да ће се ово решење објавити у “Службеном гласнику Републике Србије”.

Тужбом поднетом Управном суду 14.12.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешене примене Закона о извршењу и обезбеђењу, зато што није поступљено по правилима поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Наводи да је оспорено решење донето

противно члану 485. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је тужиоцу делатност већ престала по његовом захтеву дана 03.09.2016. године, а оспорено решење је донето 15.09.2016. године. Истиче да је оспорено решење донето и противно члану 487. тачка 7. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је донето на основу дописа, а не на основу одлуке о дисциплинској одговорности тужиоца и указује да решење о изрицању дисциплинске мере није било достављено ни њему ни туженом. Наводи да у поступку доношења оспореног решења није поступљено по правилима поступка и да није утврђена одлучна чињеница да је тужиоцу делатност претходно већ престала 03.09.2016. године. Указује да одлучна чињеница да је тужиоцу трајно забрањено обављање делатности извршитеља није утврђена на законит начин, јер је то учињено на основу дописа, а не на основу увида у решење Дисциплинске комисије, те да Дисциплинска комисија није била састављена у складу са одредбама члана 532. став 1. и став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу који је ступио на снагу 01.07.2016. године, јер је уместо три члана из реда судија са искуством у извршном поступку и поступку обезбеђења, у дисциплинском поступку поступао само један, док су преостала четири члана била из реда извршитеља. Додаје да није утврђена ни одлучна чињеница да тужилац никада није уписан у Именик јавних извршитеља у својству – јавног извршитеља, у складу са Законом о извршењу и обезбеђењу који је ступио на снагу 01.07.2016. године, као ни чињеница да је у решењу Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља број 740-08-00110/2016-22 од 22.07.2016. године, означен као “извршитељ”, а не као “јавни извршитељ”, те да су из тог разлога диспозитив и образложење оспореног решења нејасни и противречни решењу дисциплинске комисије на ком је оспорено решење требало бити засновано. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган у одговору на тужбу хронолошки износи ток дисциплинског поступка који је вођен против тужиоца. Наводи да су без основа тврдње изнете у тужби да Дисциплинска комисија није била састављена у складу са одредбама члана 532. став 1. и 2. новог Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је дисциплински поступак против тужиоца покренут пре 01.07.2016. године. Истиче да захтеви тужиоца за брисање из Именика нису могли бити узети у разматрање, јер је дисциплински поступак против њега већ био покренут у време подношења захтева, као и да је поднеском од 08.07.2016. године, тужилац повукао своје захтеве за брисање од 01.06.2016. године, 02.06.2016. године и 27.06.2016. године, што у тужби не наводи. Сматра да ни касније поднети захтеви за брисање нису могли бити узети у обзир и да је намера тужиоца била да на тај начин избегне дисциплински поступак. Указује да је поступак разрешења јавног извршитеља посебан поступак који је покренут након ступања на снагу новог Закона о извршењу и обезбеђењу и да је стога у оспореном решењу коришћен термин “јавни извршитељ”. Додаје да је у складу са новим законом уведен термин “Именик јавних извршитеља и заменика јавних извршитеља”, па су стога неосновани наводи тужиоца да никада није уписан у Именик јавних извршитеља. Тужени је остао при наводима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона Управни суд је оценом навода тужбе,

одговора на тужбу и списа ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Према доказима у спису и разлозима образложења оспореног решења, Решењем Министарства правде Републике Србије-Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља, број: 740-08-00110/2016-22 од 22.07.2016. године, А.А. из Новог Сада, овде тужилац, који је именован за извршитеља решењем Министарства правде број 740-08-00577/2012-22 од 09.05.2012. године за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду са седиштем у Новом Саду, Улица кисачка број 3а, оглашен је дисциплински одговорним због извршења дисциплинске повреде из члана 350. став 1. тачка 6; тачка 11) и тачка 16) у вези са чланом 6; чланом 329. и чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу; из члана 5; члана 7. став 1. и члана 17. Кодекса професионалне етике извршитеља и члана 4. Правилника о тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља извршене у време и на начин ближе наведеним у диспозитиву тог решења, па му је истим решењем изречена дисциплинска мера трајна забрана обављања делатности извршитеља почев од дана достављања одлуке. Дописом Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља бр.740-08-00110/2016-22 од 08.09.2016. године, Министар правде је обавештен да је решењем Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против тужиоца бр. 740-08-00110/2016-22 од 22.07.2016. године, тужилац оглашен дисциплински одговорним због извршења дисциплинских повреда из члана 350. став 1. тачка 6), 11) и 16) Закона о извршењу и обезбеђењу, у вези са чланом 6, 329, 349. Закона о извршењу и обезбеђењу, члана 5, 7. став 1. и 17. Кодекса професионалне етике извршитеља, као и члана 4. Правилника о тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља. Како је наведеним решењем Дисциплинске комисије, тужиоцу изречена дисциплинска мера трајне забране обављања делатности јавног извршитеља због извршења наведених дисциплинских повреда, тужени је у складу са чланом 487. став 1. тачка 7) Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", број 106/15), одлучио као у ставу 1. диспозитива оспореног решења. Применом члана 489. истог закона, одлучно је као у ставу 2. диспозитива, и одлучено да послове разрешеног јавног извршитеља, овде тужиоца, преузима јавни извршитељ Слободан Живанов из Новог Сада.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 7) Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр.106/15) прописано је да се јавни извршитељ разрешава ако му буде изречена дисциплинска мера трајне забране делатности јавног извршитеља.

Имајући у виду цитирану одредбу закона и утврђену чињеницу да је Решењем Министарства правде Републике Србије - Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља, број: 740-08-00110/2016-22 од 22.07.2016. године, тужилац оглашен дисциплински одговорним због извршења дисциплинске повреде из члана 350. став 1. тачка 6; тачка 11) и тачка 16) у вези са чланом 6; чланом 329. и чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу; из члана 5; члана 7. став 1. и члана 17. Кодекса професионалне етике извршитеља и члана 4. Правилника о тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља и да му је истим решењем изречена дисциплинска мера трајне забране

обављања делатности извршитеља почев од дана достављања одлуке, правилно је тужени орган поступио када је донео оспорено решење и тужиоца разрешио дужности јавног извршитеља, те одредио привременог преузиматеља послова разрешеног јавног извршитеља.

Увидом у списе предмета Управног суда III-8 У. 16154/16, суд је констатовао да је пресудом под истим бројем од 24.01.2019. године, одбијена тужба тужиоца А.А. из ..., ..., поднета ради поништаја решења Министарства правде Републике Србије-Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља, број: 740-08-00110/2016-22 од 22.07.2016. године, којим је тужилац оглашен дисциплински одговорним због извршења дисциплинске повреде из члана 350. став 1. тачка 6; тачка 11) и тачка 16) у вези са чланом 6; чланом 329. и чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу; из члана 5; члана 7. став 1. и члана 17. Кодекса професионалне етике извршитеља и члана 4. Правилника о тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља, и којим му је изречена дисциплинска мера трајна забрана обављања делатности извршитеља почев од дана достављања одлуке.

Како је, решење о изреченој дисциплинској мери трајне забране делатности извршитеља, које је било основ за доношење оспореног решења о разрешењу од дужности јавног извршитеља, потврђено наведеном пресудом Управног суда, то је суд оценио да су наводи тужбе без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 25.01.2019. године, III-3 У. 15949/16

Записничар
Јелена Јордовић,с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић